

Anfær: Jeg bad om Ordet for at forvare mig imod, at man skulde kunne tro, eller at det skulde kunne staa fast, at jeg havde villet yttre en Dabel over en enkelt Institution. Det har jeg aldrig villet tillade mig at gjøre her. Jeg har kun villet udtale min Betænkelighed ved en vis Retning i vort offentlige Undervisningsvæsens Udvikling, men har derved aldeles ikke kunnet sigte til nogen enkelt Institution af den Art. Jeg veed ikke en Gang, om der er een eller to eller mange Institutioner af den Slags; derom har jeg aldeles intet Begreb. Jeg skal kun sige med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører oplæste af Betænkningen fra ifjor, at han bedre end Noget veed, hvorvidt man mangen Gang strækker sig, for ikke at komme til at staa alene disjuncterende i et Spørgsmaal, og naar man er enig i Realiteten, saaledes som jeg var det med Hensyn til at indstille de 600 Rd. som Minimum, saa tager man det ikke saameget med, hvad der i Dvrigt kommer til at staa i Betænkningen. Jeg skal med Hensyn til et enkelt Punkt af den ærede Ordførers Foredrag bemærke, at jeg fuldstændig deler hans Anskuelse med Hensyn til Skolevæsenet i Byerne, at den nemlig vilde være noget aldeles Forkasteligt, hvis man udviklede det saaledes, at man lagde hele Bægten paa den overordnede Undervisning og forspønte den lavere. Det er netop ved at bringe denne noget mere til Veirs, at jeg tror, at man vil kunne gavne Undervisningsvæsenet i det Hele.

Scavenius: Jeg har tilladt mig at udtale mig Ordet i Anledning af Endringsforlaget under Nr. 44. Den høitærede Minister udtalte i sit første Foredrag i Formiddags, at Ministeren maatte være berettiget til at bruge Theatrets Overtskud, for saa vidt som han brugte det paa en saadan Maade, at det kom Theatret til Gode. Dette kan jeg ikke anerkende, men for Dvrigt tror jeg ogsaa, at han i sit andet Foredrag, i alt Fald for saa vidt gik bort fra denne Paastand, som han udtalte, at Ministeren havde Ret til at bruge dette Overtskud, naar det blev brugt til Theatrets Drift. Naar den høitærede Minister imidlertid tilspøede, at der ikke var nogen Indskrænkning for Administrationen i saa Henseende, saa tror jeg ikke, at dette er rigtig, thi i Loven af 1870 om Theatrets Bygning indholdes der i Bifølgelsen en meget betydelig Indskrænkning i Administrationens Berettigelse til at bruge af Theatrets Overtskud. Lovens § 1 fastsætter nemlig en bestemt Sum, for hvilken Theatret skal bygges og udstyres, og § 1 forklarer nærmere i Lovens §§ 2 og 3. I § 2 forklares den berøede, at der foruden den ved Lov bestemte Sum af 470,000 Rd. endvidere kan bruges, hvad der maatte indkomme ved Salget af den gamle Theaterbygning, men det fastholdes ogsaa i denne Paragraf, at det nye Theater skal bygges og udstyres for disse 470,000 Rd. plus, hvad der maatte indkomme ved det gamle Theaters

Salg, naturligvis uden at der derved er udtalt Noget om, at ikke Kjøbenhavns Kommune eller Private skulde have Ret til at forære Theatret Midler til en mere yderliggaaende Udsmykning eller til en større Bygning, om saa skulde være. Naar nu den høitærede Minister har bestemt, at Theatrets opsamlende Overtskud skal bruges til Anskaffelse af et nyt Maskineri i den nye Theaterbygning paa Grund af, at Theatrets Drift nødvendiggjør, at der findes et Maskineri, saa kan jeg ikke se rettere, end at dette lige saa lidt er berettiget, som om Ministeren vilde erklære, at man nok for Dvrigt kunde fuldføre Theaterbygningen for den dertil bestemte Sum, men at det kun ikke kunde naas at faae lagt et Gulv til Scenen, og da man naturligvis ikke kan spille uden Gulv, selvsjølgelig maatte bruge Theatrets Overtskud til at anskaffe et saadant til Theatret. Det synes mig, at dette er temmelig analoge Tilfælde. Jeg og flere ærede Medlemmer af Udvalget have i og for sig ikke havt Noget imod Ministerens Tankte at bruge Theatrets opsamlende Overtskud til Anskaffelse af et nyt Maskineri, men, uagtet al den Interesse, som vi for Dvrigt have for Theatret, og uagtet vi ønske, at det nye Theater skal blive udrustet saa godt som muligt i enhver Henseende, have vi dog troet, at det var vor Pligt at hævde, at Theatrets Overtskud ikke uden særlig Bevilling kunde bruges til Noget af det, som ved Lovens om Theatrets Bygning er bestemt, enten til selve Theaterbygningens Opførelse eller til Theatrets Udstyrelse med det aldeles nødvendige Inventarium. Naar den høitærede Minister gjorde gjældende, at man dog ikke fornøstigt kunde negte Theatrets Bestyrelse Ret til at anvende dette Overtskud f. Ex. til Formyelse af enkelte Dekorationer og Dragter og andet saadant løst Inventarium, saa skal jeg villig indrømme, at Grændsen er og maa være flydende, men, naar der, som her i dette konkrete Tilfælde, er Tale om et Inventarium, som er aldeles fast og aldeles nødvendigt, og uden hvilket Theatret aldeles ikke kan benyttes, saa kan jeg ikke have anden Opfattelse af Lovens af 1870 end den, at det deri er fastsat, at dette skal udredes af de berigjennem bevilgede Midler. Naar det nu viste sig, at dette ikke var muligt — og jeg skal villig indrømme, at det kan have vist sig ikke muligt — saa er det min Opfattelse, og andre Medlemmer af Finantsudvalgets Opfattelse — vi som ellers ikke have hørt til Finantsudvalgets Majoritet —, at det havde været den ærede Ministers Pligt at komme til Rigsdagen med et Andragende om Bevilling med Hensyn til denne Sag. Naar et saadant Andragende var kommet, vilde vi ubetinget have sluttet os dertil; men vi have ikke efter den Undersøgelse, vi have anstillet, skjøndt vi have studeret Lovens saa nøjagtigt, som vi ere i Stand til, kunnet faae Andet ud, end at den høitærede Minister ikke er berettiget til at benytte Theatrets Overtskud paa den Maade,